

Rico van der Scheer

'De Draadhaar is een echte multitasker'

Rico van der Scheer is in het dagelijks leven filiaalhouder bij Hemker & Bekking in Beek en Donk. In zijn vrije tijd is hij jager en Draadhaarliefhebber in hart en nieren. Met zijn hond is hij actief zowel in de wedstrijdspanport als tijdens de jacht. Waarom koos hij voor dit ras en wat is zijn ervaring?

Ik jaag al vanaf mijn zestiende,' zegt Rico van der Scheer (39) uit het Brabantse Liempde. 'Op die leeftijd mocht je toen nog met je vader mee jagen. In 1990 heb ik zelf mijn jachttakte gehaald. Van jongs af aan ben ik met honden opgegroeid. Een jachtdag zonder hond is geen goede jachtdag in mijn ogen. Mijn ouders hadden altijd al Duitse Staande Draadharen. Onder de kennelnaam 'Van de Klucht' fokten ze af en toe een nestje. Mijn voorliefde voor de Draadhaar is me dus met de paplepel ingegoten.'

Standvastig

'Wat mij vooral aanspreekt in dit ras, is het karakter. Een karakter dat goed bij mij past. Iemand die niet consequent is, zou ik niet direct een Draadhaar aanraden. Je moet wel doortastend zijn voor dit ras. Een Draadhaar is namelijk eigenzinnig, om niet te zeggen eigenwijs en vaak hard voor zichzelf, kortom een echte doordouwer. Deze hond is niet snel van de wijs te brengen. Je ziet wel eens honden die op een gegeven moment dichtslaan. Dan schakelen ze de neus uit of worden heel gedrukt, dat zul je bij een Draadhaar niet gauw meemaken. Hij blijft altijd zijn neus gebruiken. Dit kan je op wedstrijden ook duur komen te staan, bijvoorbeeld als je hem naar een bepaald punt moet sturen en hij onderweg verwaaing opdoet. Zie hem daar dan maar weer eens vanaf te krijgen! Tijdens de jacht is het voor mij juist een groot voordeel dat de Draadhaar zijn neus blijft gebruiken.'

Combinatie

De passie voor de Draadhaar deelt Rico met zijn vrouw Moniek. Samen hebben ze twee Draadharen, die allebei op de jacht en tijdens wedstrijden worden ingezet. 'Die combinatie van activiteiten is in mijn ogen ideaal. Vaak zie je dat jagers buiten de jacht om niks of weinig met hun hond doen. Als het jachtseizoen

aanbreekt, wordt de hond van stal gehaald en dan moet deze meteen doen wat de jager voor ogen staat. Ik zie het als voordeel dat je ook in de zomermaanden je hond onder appel houdt door aan wedstrijden deel te nemen. Het appel dat in de jacht soms wat verwatert, zet je er in de zomer weer op. Op die manier zet je de puntjes weer op de i.'

Allround

'Zelf doe ik voornamelijk aan kleinwild-jacht,' vervolgt Van der Scheer. 'De Draadhaar is daarvoor prima geschikt. Maar ook op grofwildjachten staat de Draadhaar zijn mannetje. Hij wordt hier zowel ingezet om mee te drijven als voor de nazoek op aangeschoten grofwild. Een allround jachthond, zowel voor als na het schot. De Draadhaar is een echte multitasker, zoals dat tegen-

woordig heet. Ook vanuit de rasvereniging wordt daar steeds meer de nadruk op gelegd. Men neemt de werkeisen intensiever onder de loop en bepleit het fokken met honden die zich in de praktijk op alle gebieden bewezen hebben. Ik vind het een goede zaak, dat men zich sterkt maakt voor de werkeisen, dit kan het ras alleen maar ten goede komen.'

Verschil

'Afkomstig uit de omgeving van Kampen, waar je voornamelijk waterwild hebt, heb ik hier in Brabant een jachtje met overwegend konijnen, duiven en een paar fazanten.' Op zijn jachtdagen wordt Van der Scheer regelmatig vergezeld door Moniek, zij het dat laatstgenoemde niet met het geweer jaagt maar enkel en alleen met de hond meegaat. Dat beider honden daarbij onderling evenzeer van

elkaar verschillen als mensen, is voor hen zo klaar als een klontje. Van der Scheer: 'Mijn hond Beard is meer baasgericht, terwijl Monieks hond Bente sterker op zichzelf is. Die is moeilijker onder de duim te houden en wil nog wel eens haar eigen plan trekken. Maar ook dat kan voordelen hebben, bij een zelfstandige nazoek weet je van Bente zeker dat ze nooit zonder apport terug zal komen.'

Schotvast

'Hoe het met de schotvastheid staat? Dat hoeft voor geen enkele hond een probleem te zijn, als je maar op tijd begint. In 2010 hebben wij een nestje gefokt. Die puppy's hebben we na een aantal weken al laten wennen aan diverse harde geluiden en ook aan het alarmpistool. Hierdoor wennen de hondjes al vroeg aan schietgeluiden en heb je later geen probleem. Alle nieuwe eigenaren hebben van ons zes gratis puppylessen aangeboden gekregen, waardoor we alle hondjes de eerste beginselen - zoals het zwemmen - hebben meegegeven. Alle eigenaren werken nu met hun honden en dat vind ik toch wel iets bijzonders.'

Passie

Is de Draadhaar passievol? 'Een Draadhaar is zeker een passievolle hond. Dit dien je als voorjager in goede banen te leiden. In elk ras kom je wel honden met (te) veel passie tegen. Af en toe moet je het wat indammen, maar dat kun je beter hebben dan dat je de hond moet pushen. Dat laatste resulteert vaak in een gedrukte hond die met z'n staart tussen de benen werkt.' In hoeverre staat de Draadhaar op apporteergebied zijn mannetje? 'Als je alleen na het schot werkt, zijn Retrievers uiteraard geduchte concurrenten - hun naam zegt het eigenlijk al, ze zijn specialisten in het retrieven (apporteren). Zoals gezegd, is de Draadhaar een allrounder. Dan moet je op één vlak niet het hoogste verwachten. Op apporteergebied zijn Retrievers vaak beter, maar als je voor het schot, tijdens veldwerk, of na het schot met zweetwerk iets wilt doen, zijn Staande Honden een prima keuze, staan ze echt op meerdere fronten hun mannetje.'

Kou

Hoe staat het met de koudebestendigheid? 'Vanwege de dikke ondervacht, is kou nooit een probleem. Met mijn eerste hond heb ik op de eenden en ganzen gejaagd. Hij had wel eens de ijspegels aan de baard hangen, maar ging onverschrokken door. Dichte dekking? Ook geen probleem. Op het moment dat ze wat verwaaïen, gaan ze overal doorheen. Het komt voor dat we 's avonds de doorns uit hun vacht moeten plukken. Draadharen zijn hard voor zichzelf. Zeker tijdens de jacht zijn ze niet te stuiten.'

Hé, hier zit iets

'Een Retriever kan als het moet heel goed zijn neus uitschakelen. Dit zie je vaak bij picker-up-werk in bijvoorbeeld Engeland of Schotland. Als een Retriever opdracht krijgt een ver apport te halen, voert hij deze opdracht feilloos uit. Een Staande Hond die halverwege wat verwaait, denkt: hé, hier zit iets en gaat voorstaan. Dat is wel wat er van hem verwacht wordt, maar op dat soort jachten niet altijd gewenst. Voor het snelle picker-up-werk kun je daarom beter een Retriever nemen. Bij kleinere bosjachten met dichte dekking ben je beter

af met een hond die kort onder het geweer jaagt, een Spaniel bijvoorbeeld,' zegt Van der Scheer op de vraag wanneer hij iemand zou adviseren geen Draadhaar te nemen.

Spiegel

'Iedere keer leer ik nog,' bekent de gedreven hondenman. 'Elke hond is anders. Daar komt bij dat er sprake is van voortschrijdend inzicht en nieuwe trainingsmethodes. Ik wil niet zeggen dat je daardoor beter wordt, maar wel ervarener. In feite is het zo dat een hond je een spiegel voorhoudt. Als er iets fout gaat, moet je het terugzoeken in jezelf. Zo had ik ooit met mijn hond problemen bij het lopen van lange lijnen, hij bleef telkens maar omdraaien. Ik kwam er zelf niet verder mee en niemand in mijn omgeving herkende het probleem. Ik ben toen naar mijn oude trainer in Zwolle, Dick Langevoort, gegaan. Hond uit de auto, en op een voetbalveldje uitgestuurd op een lange lijn. Na een paar meter draaide de hond om en zei Dick: 'O, ik denk dat ik het al weet... Jij moet je mond houden'. Ik moedigde mijn hond aan door te roepen: 'Goed zo, ga door'. Dick zei: 'Je denkt dat je de hond aanmoedigt, maar telkens als je roept, draait je hond zich om en verwacht een volgend commando'. En hij had gelijk, vanaf dat moment heb ik nooit meer problemen gehad met de lange lijnen. Op Texel haalde ik drie weken later mijn eerste A-diploma met Beard.' ■

* Wilt u meer lezen over Rico, Moniek en hun Draadharen? Kijk dan eens op <http://www.vrilkhovensdraadharen.nl>